

Josephit, und andere Carmina Vol. II.

A. N. 75. Quart.

4.
Ca
8.9
9.8
10.6
Ca
14.
15.
16.
Ca
20.
21.
2.

25.
22

PIA ET ORTHODOXA
MEDITATIO
de PASSIONE
SALVATORIS
NOSTRI JESU
CHRISTI

Viris Clarissimis, Doctiss. & Excellentiss.

DN. THEOPHILO HOMODEO,

DN. JOHANNI GLASERO,

Phil. & Med. D. D.

Juxtim &

Nobilissimis, Ampliss. & Spectatiss.

DN. GREGORIO Daclaw

DN. LUDOWICO Czierenberg

DN. MICHAELI Rämmerling

illis Civibus & Mercatoribus Dantiscanæ

Reipub. florentiss:

Huic patritio Dant. incluto

Dnnum. Prolis Musæa fautoribus & promotoribus optimis æternum
honorandis,

Conscripita & oblata à

MICHAELE GELINGIO Leopolit.

26

ANNO 1624.

Tempus tot spargat de Christi morte loquelas.
 Circiter hoc etenim tempus moderator olympi
 Unde fluit rerum cunctis farraga bonarum.
 Ampla sinu qui quid complectitur orbita mundi.
 Æthereâ & quæcuncq; vides regione moveri
 Vectibus absque ullis; sine materie, omnia solo
 Condidit, hem verbo: nitidi soror æmula Phæbi
 Heliadam & genitor, sic astra micantia cælo
 Tum demum formam meruere elementaque primum.
 Esse suumq; pecus quodvis sibi jungere cœpit.
 Turpiter hoc ipso spacio contemnere Jovam,
 Maluit & Sathanæ socium se jungere Adamus.
 Tum vetus à magno genus Israëlè profectum.
 Rubra mari siquid per flumina duxit & hostem.
 Præcipitem in tanto fluctu dedit omnipotens Rex.
 Insuper & Silo, quem nulla potentia sternit.
 Tempestate sub hac miserè crucifigitur: obit.
 O immensa igitur pieras benefactaque Christi
 Semper cum summo cuivis miranda stupore.
 Quis, nisi Thebano crassoque sub aère natus
 Arcadico & pecori similis betamque imitatus
 Hunc summum summi non grato pectore amorem.
 Noscat, & in meritas excurrat carmine laudes.
 O me felici speculatus ab arbore Phæbus
 Pieriâ vates cinxisset tempora læuro
 Quam vellem (proh velle meum sit posse) modo mi
 Si major juvenens impleret Spiritus annos
 Ut satis ad tantæ par sim præconia laudis
 Grandi operi magno jam nunc accingerer ausu
 Sed non sum Clariâ, fateor nutritus in umbrâ,
 Nec me Pierides doctæ fecere Poetam.
 Audebo tamen, & versu tibi promere laudes
 Inculto, Jesu, satagam: quod amore stupendo
 Humani generis spontè miseratus, acerba
 Verbera, flagra, crucem, mortemq; subire nefandam,
 Nil quicquam horrueris patienter quæque ferendo.

At

At vos Parrhasio quæ degitis axe sorores
Longa quibus series ævi, quibus alta vetustas
Fidaque perpetuæ custodia credita famæ.
Dum tristem Christi cædem cano : numine vestro
Adspirate mihi ; tuque ò Jovis inclita proles
Huc ades : atque meum pectus vocemque gubernæ.
Salomon ille animi quo non sapientior alter
Rex, cui posteritas similem & non fera videbit
Inter præclarè scriptis documenta libellis,
Quæis vitijs fractos pulchrè instituisse paravit,
Hoc habet : ingenio viridis qui filius, omnes

Prov: Sustinet ille minas Patris, improbitate parata &

13. Fulmina pænarum : nec quid tentat iniqui

Ast scurræ scelerum majori fasce gravatique

Oris qui nimium duri mentisque protervæ

Quamvis se norint gyaris & carcere dignos.

Non tamen hortatus curare minasque putantur.

O quam multa tuis produci congrua verbis

Matth: (Et nimium) possent ò Rex Exempla : sed unum

26. Judæ, qui (mulier dum Christum perlinet, audax

Marc: Contemnit factum, potius divendere myrthum

14. Atque dari precium juberet artæ fortis alumnis.)

A Christo curvos deprensus sumere mores

Ducitur invitium, rigide & paullo magis audit.

Impatiens igitur, ceu scurra docerier, iras

Concipit ingenteis furijs accensus, & omnes,

Vindictæ spectans facies, in fata magistri

A quo ipsi data sunt meritorum pignora multa ;

Ultrices poscit manus ; at tegit improbus istas

Irarum tacito paulum sub pectore flammæ.

1. Pet: 2. Hæc ubi Rex Erebi, qui semper oberrat hiantem

Rictu, conquirens faciat sibi quem ferus escam

Nervos intendit studio (ingeniosus ad omnes

Namque est exitij facies) conserve ut istam

In Juda rabiem, stimulum & magis addit, avarum

Dum reddit nimium nummorum auri que petacem.

Mox

Mox ubi sic laqueis vinctum captumque teneret
 Efficit, ut porro crescat tam insana voluptas
 In misero, nummos ut nocte dieque studendo
 Acquirere, ex hæres fieret (res dira) salutis
 Primores etenim populi, templique ministri,
 Doctores gentis: sanctæ legisque magistri
 Vipereumque genus Pharisaica turba, perosum
 Christum habuere Deum pro certo qui fuit ille
 Promissus fetus muliebri ventre futurus.
 Nullaque cum fuerint reprobi vestigia facti
 Materiem ut possint Christi præbere necandi
 Proteus ille orci rabidus, cui plurima cædes
 Iræque insidiæque & parva calumnia cordi est;
 Impellit Judam Dominum ut divenderet ære.
 Noverat hoc Christus (quid non cognosceret, oro,
 Scrutator cordis quævis penetralia cernens)
 Eventus igitur præsignificare futuros
 Discipulis mortemque suam studet officiisque
 Mulcere: En Extremæ peragunt dum fercula cænæ
 (Mira cano) Christus labris splendentibus amnem
 Ingerit & positis bisseis ordinis alumnis
 Sordida permulcet puris vestigia lymphis
 Inde animos tristes monitis documenta ministrans
 Imbuit & similem prædicit cuique ruinam
 Non tamen exanimis mæstosque timore relinquit;
 Quin mage turbata reddit solatia menti.
 Hæc ubi facta forent; alto indulgere dolori
 Salvator visus, Judæ miseratus atroci
 Immerso facto; nec enim (dictante propheta)
 Exitium quærit miseris mortalibus, et si
 (Sæpius offendant peccati crimina Jovam)
 D'hinc ut ad auroram soboles Hyperionis auro
 Purpurat & longe radiantia tela diei
 Projiciens humiles convestit gramine terras;
 Ille Deo fatus, ille orbis fator, ille catervæ
 Angelicæ Deus ipse, tribus mærore sub alto

Discipulis

Discipulis sumtis horti in loca sœta precandum,
 Exit & ante suum soboles profusa parentem,
 Grandes purpureo sudavit sanguine guttas.
 Tempus erat Judas, quo proditor impius, hostes
 Stans inter medios capiendi signa ministra,
 Nec mora conducti quævis facienda parati
 Tecta domus rabidi linquentes corripere arma,
 Hastas atque Enses redeunt ac si hostis adesset.
 Corripit & Judas sese, mox notes viarum,
 Tramittens socios præcedit navus, at illi
 Terga tenent presso que legunt vestigia gressu,
 Jamque hortum collesque vident & amana vireti
 Culmina, quò Judas Dominum exivisse sciebat.
 Accedunt, Martemque ferum Clypeosque facesque
 Quisque tenens, Jesum se quærere turba fatetur,
 Armorum aut Princeps superari nescius armis
 Qui non ignorat quæ quis gerat, ad stat & omneis
 De super omni tuente oculo speculatus in actus
 Spontè sua intrepidè, nil curans arma regessit,
 Ille ego quem studio vos quærere dicitis ad sum,
 Ipse vocor Jesus: neque me sententia vertit:
 Dixerat: ast illi sævo ceu fulminis ictu
 Protinus in terram sternuntur (tanta DEI vis!)
 Instat at hic quærens, quem quærant: oscula figit,
 Proditor ergo illi, comites sic noscere signum
 Incipiunt animasque truces corpusque gerentes
 Corpus inerme DEI contorto fune ligabant,
 Ducitur interea magnâ comitante catervâ,
 Ad summos populi ceu scurra & pessimus unquam
 Nec dignus quem terra gerat cui lucèat æther,
 Illic turba ferox colaphos infringere pugno
 Ausa est insonti diraque tonitrua linguæ
 Blasphemo jaculata tubo collidere famam
 Diviniq; satus majestatisque Paternæ
 Hic Pilata cohors Romani præsidis, atrox,
 Objecit scuticis sannisque Herodia vulpes.

Nec

Nec satis & mortem tandem damnatus ad ipsam
 Heu medios inter scelerum quasi pompa latrones
 Dispessis manuum palmis erurumque plicatu
 Dirâ execrati suffixus ab arbore ligni est.
 Ast locus hunc tristem quo perfert Christus, agonem
 Golgatha supplicijs sedes addicta malorum.
 Dicitur: & campi qui sparsis ossibus alben
 Qualla in effossis conspexerat ossa sepulchris
 Ezechiel animata iterum cum sanguine vivo.
 D'hinc latus immitis trajecit satrapa ferroque
 E latere alternis promanat flexibus humor
 Sanguinis & præ dulcis aquæ; at media agmina fontum
 Supplicio æquali pænas ob furta luebant.
 Horum alter reprobus diræ tonitrua lingua
 Blasphemo jaculando tubæ: petit auxilietur
 Christus, cum Jovæ compar Deus ipse vocetur.
 Alter, divinæ cernens vestigia mentis
 Arguit erroris socium submissaq; fundit
 Murmura corde pio, dominum & sibi vincit amore.
 Hæc ubi gesta, videns Deus horam mortis adesse
 Ore sitim fesso summam depellere curat.
 Ast fel indultum est & fex morientis aceti
 Morte sitibundo: cogatur vi ipse Parentem
 Incusare, sui quod se gerat immemorem; inde
 Morte caput flectens lutei mortale relinquit
 Corporis induvium: pia fata secutus amore.
 Ast princeps regimen naturæ lampas olympo
 Afriferis comitata choris deslevit ademtum
 Implicuitque solêm tenebris, hominesque coëgit
 Desperare diem cali & sperare ruinam.
 Talia tantaque passus & his graviora, nec ulli
 Sat memorata prius, nec post memoranda sat ulli.
 O igitur tanto pro munere pendere munus
 Quis posset dignum Christo, cum munere quovis
 Sit majus: nostrum nec res imitanda cuiquam?
 O quanta hæc bonitas se mittere noctis in umbras

Cum

Cum præses cæli fuerit, summiq; propago
 Jhovæ, mille ejus cingebant terga ministri,
 In terris nemo est qui serviat (immo reclinet
 Quo caput ò summo quam res deslenda dolore
 Non habet atque levilevior sic ducitur orno)
 Quid quod cum immenso nostri flagraret amore,
 Nil colaphos, nil vincla, crucem nil probra moratur,
 Nilquæ tuas curat mors ò tristiſſima cædes.
 Quis non miretur? quid non stupor occupet artus
 Codicis è sacri libris hæc tanta legenti?
 Tunc precor Jesu, tantos perferre dolores
 Tantaque probra vales, quanta unquam nemo ves ausus
 Nec potuit, meriti tantane est copia nostri.
 Fallor & incantus nostrum genus offero laude
 Nil nisi quod curvum quod inutile turpeque dictu
 Sectari doctum? meriti hæc quæ gloria nostri?
 Scilicet ipse agnus Paschæ, non umbra figuræ.
 Toſtus amore hominum cruciantis in arbore ligni
 Ultro non marito, quoquam cogente nec ullo
 Se patris ultrici pro nobis devovet iræ
 Peccatum jugulat mortis Chirographum aufert,
 Destruit infernum mortem omni robore privat
 Ut mors jam non mors sed mortis larva vocatur.
 Ergo tibi summas pro tanto munere grates
 Dicimus ò Jesu submissâ voce rogantes
 Respice nos, fragiles cum deseret halitus artus
 Summa dies terris cum fulserit illa, minacem
 Et tuba per densas sonitum dabit horrida nubes
 Interea tibi mane novo tibi vespere sero
 Noctecanam mediâ carmen gratesque perennes.

25.
22

PIA ET ORTHODOXA
MEDITATIO
de PASSIONE
SALVATORIS
NOSTRI JESU
CHRISTI

Viris Clarissimis, Doctis: & Excellentiss:

DN. THEOPHILO HOMODEO,

DN. JOHANNI GLASERO,

Phil. & Med. D. D.

